

ГЛАВА ПЯТА.

За употреблениe на членове-ты.

(*Dell' uso degli articoli*).

Членъ опрѣдѣлишеленъ (articoli definitio).

32. — Опрѣдѣлителный членъ въ Италіянскій языкъ ся употреблява: 1) въ опрѣдѣлителны изречениa, на пр. *l'uomo è un essere dotato di ragione* человѣкъ е одно сѫщество надарено съ умъ.

2) Прѣдъ имена на мѣсяцы и дни, кога говоримъ за тѣхъ опрѣдѣлено на пр. *La posta parte per Italia il Mercoledi e il Sabato* Поща-та отхожда за Италію въ Срѣдъ и въ Сѣбботъ. *Il Maggio è il piu delizioso del anno* Май е най-хубава-та чисть отъ годинъ-тѣ.

3) Прѣдъ имена на мѣста, на члѣши за сѣѣ-та, на планины и на рѣкы, като: *La Francia* Франція, *l'America* Америка, *l'Asia* Азія, *il Danubio* Дунавъ, *il Vesuvio* Везувій (волканъ).

4) Прѣдъ притяжателны мѣстоименія: *mio, tuo suo, nostro, vostro* (мой, твой, свой, нашій, вашій и пр.) на пр. *la mia patria*. Мое отчество, *il tuo dovere* твой длѣгъ. — А прѣдъ родственны не ся употреблява само тогава, когато прѣдходи на прилагателно-то; на пр. *mio padre* мой отецъ, *vostra sorella* ваша сестра; — *la mia vecchia madre* моя-та стара майка; *il mio buon fratello* мой-тъ добъръ братъ. — Родственны имена въ множественно число всякога искатъ членъ, на пр. *i vo-*